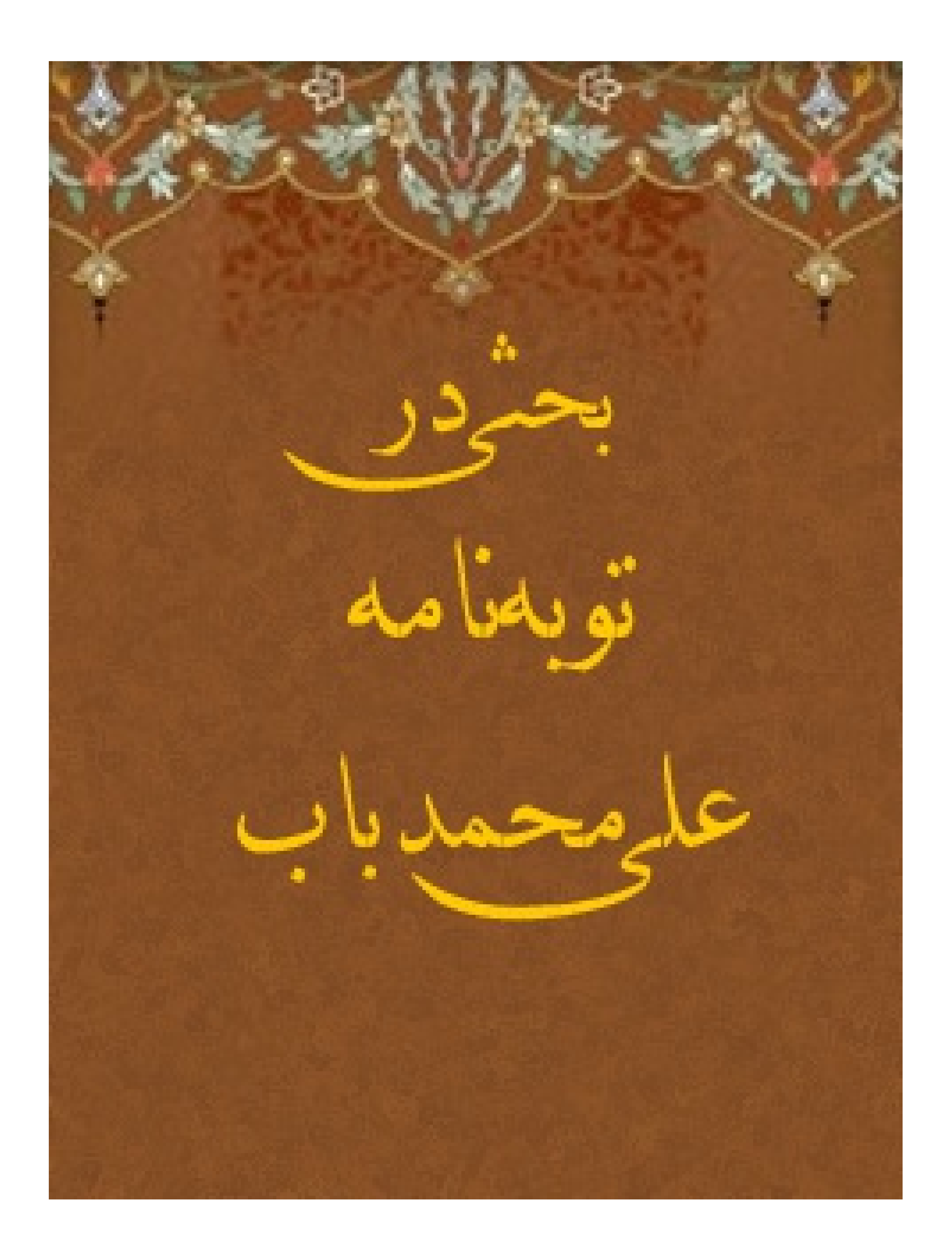

بحثی در
توبه‌نامه
علی محمد باب

بسم الله الرحمن الرحیم

بحثی در توبه نامه علی محمد باب

نویسنده:

جمعی از نویسندگان

ناشر چاپی:

سایت بهائی پژوهی

ناشر دیجیتالی:

مرکز تحقیقات رایانه‌ای قائمیه اصفهان

فهرست

بحثی در توبه نامه علی محمد باب

مشخصات کتاب

بر گرفته از:

بهائیت آن گونه که هست / مؤسسه جام جم / چاپ اول / ۱۳۸۷

هیچ ادعایی ندارم و توبه می‌کنم

باب در سه شهر با علمای عصر خود مستقیماً برخورد و احیاناً مناظره داشت: شیراز، اصفهان و تبریز. الف) شیراز: شیراز برای باب (در دوران ادعای «بابیتش») از همه جای ایران بدتر بود [۱] و مردم آنجا عموماً با او مخالف بودند. [۲] حتی دوستان سابقش هم دشمن ترین کسان شدند! [۳] علت این امر، بیش از هر چیز، اقدام باب به تکذیب آشکار مدعیات خود بود. باب (به اعتراف کاتب و دستیارش: سید حسین یزدی) همه مدعیات خود را از بالای منبر مسجد وکیل شیراز در حضور علما و مردم تکذیب کرد [۴] و به تصریح نبیل زرندی (نویسندهِ مشهور بهائی): بر فراز منبر گفت: «لعنت خدا بر کسی که مرا باب امام بداند... لعنت خدا بر کسی که مرا منکر امامت امیرالمؤمنین و سایر ائمه بداند». [۵] پس از آن نیز در ابلاغیه معروف به ابلاغیهِ «الف»، ضمن تصریح به جاودانگی احکام اسلام، از ادعای بابیت و نیابت خاصهِ امام عصر (ع) برائت جست. [۶] . ب) اصفهان: باب در اصفهان نیز با برخی از علمای شهر مناظره داشت و در آنجا هم حکیم جلوه (که با استادش: میرزا حسن نوری در مجلس حضور داشت) شاهد طفره باب از پاسخ به سؤالات علمی نوری بود. [۷] (ایام: گزارش جلوه، از زبان محیط طباطبایی، در صفحهِ قبل گذشت). ج) تبریز: زمانی که باب را برای مناظره با علما، از زندان چهریق (اطراف ارومیه) به تبریز می‌آوردند، در سر راه، مردم ارومیه (به اعتبار «سیادت» باب، و به ویژه شایعاتی که درباره ی ارتباطش با امام عصر «عج» بر سر زبانها بود) از وی به گرمی استقبال کردند، و موج این احساسات، به تبریز نیز رسید. این مطلب، در منابع تاریخی (اعم از بابی و غیر آن) بازتاب یافته است. [۸] حجهٔ الاسلام نیّر، که خود و پدرش در جلسهِ گفتگوی علما با باب حضور داشتند، می‌نویسد: اگر مناظرهِ علمای تبریز با باب انجام نمی‌شد و «پایهِ جهالت» وی «در آن مجمع بر عارف و عامی به آن وضوح منکشف نمی‌شد، در همان روز تقریباً یک ثلث اهل آذربایجان از نفس شهر و نواحی، مستعدّ این بودند که» به باب ایمان آورده و مطیع وی گردند و در راه او جهاد کنند. [۹] . اما برغم این اقبال اولیه، زمانی که گفتگوی باب با علما پایان یافت، ورق کاملاً برگشت و به گواه خود بابیان: علما و مردم تبریز یکپارچه با باب مخالف شدند. سید حسین یزدی (کاتب باب) که آن ایام در تبریز بود، در نامه به دایی باب (حسنعلی شیرازی) نوشت: در تبریز، «کلّ اهل بلد» از شیخی و غیر شیخی و حاکم و محکوم و تابع و متبوع، همگی «متفق شدند در جحد [انکار] و عدم استماع به کلمات اهل حق [= بابیه] و کل، متفقاً مشتعل کردند نار انکار خود را» بر باب، و حتی در حق او خیالات بدی داشتند که از تهران فرمان رسید او را به زندان چهریق برگردانند و این جان باب را نجات داد. [۱۰] . علت، ناگفته پیدا است: باب در بحث با علمای تبریز، شکست خورد و این امر، بی بنیادی ادعایش را بر همگان آشکار ساخت. نکتهِ درخور ملاحظه در آن مناظره، این است که سؤالات علما از باب، حتی به اعتراف منابع بهائی [۱۱] ، پرسشهایی «سطح پایین» بوده و «سیر نزولی» داشته است. پیدا است که اگر باب از پاسخ به سؤالات اولیه درنمی‌ماند، علما ناچار می‌شدند سطح سؤالات را بالاتر برده و بدان روند «صعودی» بخشند. بهرروی، باب پس از شکست مفتضحانه در بحث با علما، چوبکاری شد و سپس عریضه‌ای خطاب به ولیعهد نوشت و در آن، ضمن برائت از ادعای بابیت و دیگر ادعاها، اظهار توبه و استغفار کرد.

توبه نامه باب

توبهِ باب از دعاوی خویش، از مسلّمات تاریخ است و نسخهِ اصلی این توبه نامه به خط وی، هـم اینک در کتابخانهِ مجلس شورای ملی (بهارستان) موجود است و متن آن را حتی ابوالفضـل گلپایگـانی (مبلغ برجستهِ بهـائی) [۱۲] در کتـاب «کشف الغطـاء» (چاپ تاشکند) آورده است. [۱۳] گلپایگـانی، پس از نقـل گزارش ولیعهـد به تهران راجع به مـذاکرهِ علمـا بـا باب که در آن به توبهِ باب اشاره شـده، در ص ۲۰۴ می‌نویسـد: «چون در این عریضه، انـابه و اسـتغفار کردن باب و التزام پا به مهر سپردن آن حضـرت مـذکور است، منـاسب است چنـان به نظر می‌آیـد که به صورت دست خـط مبـارک را نیز محض تکمیـل فایـده درین مقام منـدرج سازیم و موازنهِ آن را بـا الواحی که از قلم جمـال قـدم در سـجن اعظم به جهت ملوک و سـلاطین عـالم نـازل گردیـده به دقت اولی البصـائر واگـذاریم». فضـل الله صـبحی (منشـی و کـاتب عبـاس افنـدی که از بهـائیت برگشت) درج توبه نـامهِ باب در کشف الغطاء را امری «شـگفت» می‌داند. چون به قول او: «بابیان و بهائیان نمی‌خواسـتند» این نوشـته «پخش شود تا مردم ندانند که سـید باب سخن خود را پس گرفته و از آنچه گفته بازگشت کرده» است. [۱۴] متن توبه نامه، که کلیشهِ آن را در صفحهِ روبرو می‌بینید، چنین است: «فداک روحی، الحمـد لله کما هو اهله و مسـتحقّه که ظهورات فضل و رحمت خود را در هر حال بر کافّهِ عباد خود شامل گردانیـده، فحمداً ثم حمداً که مثل آن حضـرت را ینبوع راءفت و رحمت خود فرموده که به ظهور عطوفتش، عفو از بندگان و ستر بر مجرمان و ترحم بر اعیان فرموده. اُشـهِدُ الله و مَن عَبَده [۱۵] که این بنـدهِ ضـعیف را قصـدی نیست که خلاف رضای خداونـد عالم و اهل ولایت او باشـد. اگر چه بنفسه وجودم ذنب صـرف است ولی چون قلبم موقن به توحید خداوند جلّ ذکره و شـیوهِ رسول او و ولایه اهل ولایه اوست و لسـانم مقرّ بر کـلّ مـانزل من عنـد الله [۱۶] است، امیـد رحمت او را دارم و مطلقـاً خلاـف رضـای حق را نخواسـته‌ام و اگر کلماتی که خلاف رضای او بوده از قلم جاری شـد غرضم عصـیان نبوده و در هر حال مسـتغفر و تائبم حضـرت او را. و این بنـده را مطلق علمی نیست که منوط به ادعایی باشد. اسـتغفر الله ربی و اتوب الیه من ان یُنسَب الیّ امر [۱۷] و بعضی مناجات و کلمات که از لسان جاری شـده دلیل بر هیـچ امری نیست و مدعی نیابت خاصهِ حضـرت حجهٔ الله علیه السـلام را محض ادعی [ادعا] مبطل است و این بنده را چنین ادعایی نبوده و نه ادعای دیگر. مسـتدعی از الطاف حضـرت شاهنشاهی و آن حضرت چنان است که این دعاگو را به الطاف و عنایات بساط راءفت و رحمت خود سـرافراز فرمایند. والسـلام». » توبه نامه باب در کتاب کشف الغطاء نوشـته ابوالفضـل گلپایگانی (مبلغ مشهور بهائی) کلیک کنید.

تلون در عقیده، تغییر در ادعا

تلون در عقیـده و ادعا، از ویژگیهای شاخص علی محمـد باب است که حتی منابع بابی و بهائی بـدان اعتراف دارنـد. مرحوم حسـین محبوبی اردکانی در تعلیقاتش بر «المآثر و الاثار» می‌نویسد: باب «در ۱۲۶۰ ادعای ذکریّت کرد یعنی که مفسر قرآن است. در ۱۲۶۱ ادعـای بابیت کرد یعنی وسیلهِ رابطه با امام زمان است. در ۱۲۶۲ ادعای مهـدویت کرد یعنی امام زمان است. در ۱۲۶۳ ادعای نبوت کرد یعنی کـه پیغمـبرم. در ۱۲۶۴ ادعـای ربوبیت کرد یعنی که پروردگـار عالمیـانم. در ۱۲۶۵ ادعـای الـوهیت کرد. در ۱۲۶۶ تمام دعاوی خود را منکر شد و توبه کرد و توبه نامه نزد ولیعهد فرستاد ولی مریدانش کار او را دشوار ساختند. شورش و فتنه برپا نمودند و گرفتاریهـا برای دولت ایجـاد کردنـد». [۱۸] عبدالحسـین آیتی (مبلغ مستبصـر بهـائی) نیز در جلـد سوم کشف الحیـل، خـاطر نشان می‌سازد که: باب در ۱۲۶۰ق ادعای ذکریت (مفسـر قرآن) و در ۶۱ ادعـای بـابیت و نایب خاص امام زمان و در ۶۲ داعیهِ مهدویت داشت و در ۶۳ نبوت و در ۶۴ ربوبیت و در ۶۵ مدعی الوهیت شد و در ۶۶ توبه نامه نوشت و به دار آویخته شد.

پاورقی

[۱] ر.ک، نامهِ ملاـ عبدالکریم قزوینی (دستیار و کاتب باب) به دایی بزرگ وی، حاجی میرزا سید محمد تاجر شیرازی (عهد اعلی...، ابوالقاسم افنان، ص ۲۷۷.

[۲] ر.ک، نامهِ جالب سید ابوالقاسم، برادر زن باب، به دایی باب، سید محمد (همان، صص ۱۷۰ـ۱۷۲).

[۳] ر.ک، نامهِ دایی کوچک باب (حسنعلی) به سید محمد (دایی بزرگ باب) پس از فرار باب از شیراز (عهد اعلی...، ص ۱۷۵).

[۴] در این باره ر.ک، از منابع بهائی: تلخیص تاریخ نبیل زرندی، ترجمهِ اشراق خاوری، لجنهِ ملی نشر آثار امری، تهران ۱۳۲۵ـ۱۳۳۲۹ش / ۱۰۳ بدیع، ص ۱۳۸؛ عهد اعلی...، ابوالقاسم افنان، ص ۱۶۷ و ۱۸۹ـ۱۹۰ و نیز ص ۱۳۳ (اعتراف حسن موقر بالیوزی، از سران بهائیت)، و از منابع مسلمان: روضه الصفای ناصری، رضاقلی هدایت، تهران ۱۳۳۹، ۱۰/۳۱۱؛ فتنهِ باب، اعتضاد السلطنه، تعلیقات دکتر نوایی، ص ۱۵. تکذیب باب در شیراز حتی در منابع خارجی معاصر واقعه (نظیر: تایمز لندن، ۱۹ نوامبر ۱۸۴۵ و خاطرات لیدی شیل، ترجمهِ دکتر حسین ابوترابیان، ص ۱۲۷) بازتاب یافته است. برای عبارت تایمز ر.ک، عهد اعلی...، صص ۱۲۸ـ۱۲۹؛ کتاب حضرت رب اعلی، ح.م. بالیوزی، ص ۶۲، که هر دو از منابع بهائی است.

[۵] تلخیص تاریخ نبیل زرندی، ترجمهِ اشراق خاوری، لجنهِ ملی نشر آثار امری، تهران ۱۳۲۵ـ۱۳۲۹ش / ۱۰۳ بدیع، ص ۱۴۱.

[۶] اسرار الاثار، فاضل مازندرانی، مؤسسهِ مطبوعات امری، ۱۲۴ بدیع، ۱/۱۷۹.

[۷] مجلهِ گوهر، سال ۵، ش ۷، مهر ۱۳۵۶، ص ۵۰۱ به بعد، مقالهِ استاد محیط. دربارهِ مذاکرات باب و علمای اصفهان، و نقد اظهارات منابع بهائی در این زمینه، ر.ک، بهائیان، محمدباقر نجفی، صص ۱۷۶ـ۱۸۳.

[۸] در این باره از منابع بهائی، ر.ک، الکواکب الدریه، ۱/۲۲۳؛ عهد اعلی...، صص ۳۱۰ـ۳۱۲ و ۳۱۴ـ۳۱۷ و ۳۷۰؛ ادیان بابی و بهائی ۱۸۴۴ـ۱۹۴۴، موژان مؤمن، ص ۷۴. از منابع دیگر نیز ر.ک، اظهارات ملا محمد تقی مامقانی (حجة الاسلام نیر) در رسالهِ «گفت و شنود سید علی محمد باب...»، چاپ حسن مرسلوند، ص ۴۰.

[۹] گفت و شنود...، صص ۲۵ـ۲۶.]

[۱۰] ر.ک، عهد اعلی...، صص ۳۳۷ـ ۳۳۸. نامهِ ملک قاسم میرزا، حاکم ارومیه، به امیرکبیر (۷ ربیع‌الاول ۱۲۶۵ق) که «بالمرّه بابی در آذربایجان نمانده» (همان، ص ۳۸۹) نیز مؤید همین امر است.

[۱۱] برای نمونه ر.ک، الکواکب الدریه، ۱/۲۲۴ـ ۲۲۵.

[۱۲] الکواکب الدریه (از تواریخ مشهور بهائی) فصلی مستقل را به شرح حال میرزا ابوالفضل اختصاص داده (ج ۱، صص ۴۴۳ـ۴۴۷) و از او با عنوان «بزرگترین مبلغ دانشمند و فاضل ارجمند در امر بهائی» یاد می کند (همان: ص ۴۴۳).

[۱۳] عباس علوی، مبلغ دیگر این فرقه، نیز در «بیان الحق»، موضوع توبهِ باب را تایید کرده است (باب کیست و سخن او چیست؟، نورالدین چهاردهی، ص ۲۶۶ و ۸۹ـ۹۰).

[۱۴] اسناد و مدارک درباره ی بهائیگری (جلد دوم خاطرات صبحی)، چاپ سید هادی خسروشاهی، ص ۹۷.

[۱۵] شاهد می‌گیرم خداوند و پرستندگان او را.

[۱۶] نازل شده.

[۱۷] از خداوند طلب آمرزش، و به درگاه او توبه می‌کنم از اینکه امری به من نسبت داده شود.

[۱۸] چهل سال تاریخ ایران در دورهِ پادشاهی ناصرالدین شاه (المآثر و الاثار)، به کوشش ایرج افشار، ۲ / ۶۲۹.

درباره مرکز تحقیقات رایانه‌ای قائمیه اصفهان

بسم الله الرحمن الرحیم

جاهِدُوا بِأَمْوالِکَمْ وَ أَنْفُسِکَمْ فی سَبیلِ اللَّهِ ذلِکَمْ خَیْرٌ لَکَمْ إِنْ کُنْتُمْ تَعْلَمُونَ (سوره توبه آیه ۴۱)

با اموال و جانهای خود، در راه خدا جهاد نمایید؛ این برای شما بهتر است اگر بدانید حضرت رضا (علیه السّلام): خدا رحم نماید بنده‌ای که امر ما را زنده (و برپا) دارد ... علوم و دانشهای ما را یاد گیرد و به مردم یاد دهد، زیرا مردم اگر سخنان نیکوی ما را (بی آنکه چیزی از آن کاسته و یا بر آن بیافزایند) بدانند هر آینه از ما پیروی (و طبق آن عمل) می کنند

بنادر البحار-ترجمه و شرح خلاصه دو جلد بحار الانوار ص ۱۵۹

بنیانگذار مجتمع فرهنگی مذهبی قائمیه اصفهان شهید آیت الله شمس آبادی (ره) یکی از علمای برجسته شهر اصفهان بودند که در دلدادگی به اهلبیت (علیهم السلام) بخصوص حضرت علی بن موسی الرضا (علیه السلام) و امام عصر (عجل الله تعالی فرجه الشریف) شهره بوده و لذا با نظر و درایت خود در سال ۱۳۴۰ هجری شمسی بنیانگذار مرکز و راهی شد که هیچ وقت چراغ آن خاموش نشد و هر روز قوی تر و بهتر راهش را ادامه می دهند.

مرکز تحقیقات قائمیه اصفهان از سال ۱۳۸۵ هجری شمسی تحت اشراف حضرت آیت الله حاج سید حسن امامی (قدس سره الشریف) و با فعالیت خالصانه و شبانه روزی تیمی مرکب از فرهیختگان حوزه و دانشگاه، فعالیت خود را در زمینه های مختلف مذهبی، فرهنگی و علمی آغاز نموده است.

اهداف :دفاع از حریم شیعه و بسط فرهنگ و معارف ناب ثقلین (کتاب الله و اهل البیت علیهم السلام) تقویت انگیزه جوانان و عامه مردم نسبت به بررسی دقیق تر مسائل دینی، جایگزین کردن مطالب سودمند به جای بلوتوث های بی محتوا در تلفن های همراه و رایانه ها ایجاد بستر جامع مطالعاتی بر اساس معارف قرآن کریم و اهل بیت علیهم السّلام با انگیزه نشر معارف، سرویس دهی به محققین و طلاب، گسترش فرهنگ مطالعه و غنی کردن اوقات فراغت علاقمندان به نرم افزار های علوم اسلامی، در دسترس بودن منابع لازم جهت سهولت رفع ابهام و شبهات منتشره در جامعه عدالت اجتماعی: با استفاده از ابزار نو می توان بصورت تصاعدی در نشر و پخش آن همت گمارد و از طرفی عدالت اجتماعی در تزریق امکانات را در سطح کشور و باز از جهتی نشر فرهنگ اسلامی ایرانی را در سطح جهان سرعت بخشید.

از جمله فعالیتهای گسترده مرکز :

الف)چاپ و نشر ده ها عنوان کتاب، جزوه و ماهنامه همراه با برگزاری مسابقه کتابخوانی

ب)تولید صدها نرم افزار تحقیقاتی و کتابخانه ای قابل اجرا در رایانه و گوشی تلفن سهمراه

ج)تولید نمایشگاه های سه بعدی، پانوراما ، انیمیشن ، بازیهای رایانه ای و ... اماکن مذهبی، گردشگری و...

د)ایجاد سایت اینترنتی قائمیه www.ghaemiyeh.com جهت دانلود رایگان نرم افزار های تلفن همراه و چندین سایت مذهبی دیگر

ه)تولید محصولات نمایشی، سخنرانی و ... جهت نمایش در شبکه های ماهواره ای

و)راه اندازی و پشتیبانی علمی سامانه پاسخ گویی به سوالات شرعی، اخلاقی و اعتقادی (خط ۲۳۵۰۵۲۴)

ز)طراحی سیستم های حسابداری ، رسانه ساز ، موبایل ساز ، سامانه خودکار و دستی بلوتوث، وب کیوسک ، SMS و...

ح)همکاری افتخاری با دهها مرکز حقیقی و حقوقی از جمله بیوت آیات عظام، حوزه های علمیه، دانشگاهها، اماکن مذهبی مانند مسجد جمکران و ...

ط)برگزاری همایش ها، و اجرای طرح مهد، ویژه کودکان و نوجوانان شرکت کننده در جلسه

ی)برگزاری دوره های آموزشی ویژه عموم و دوره های تربیت مربی (حضوری و مجازی) در طول سال

دفتر مرکزی: اصفهان/خ مسجد سید/ حد فاصل خیابان پنج رمضان و چهارراه وفائی / مجتمع فرهنگی مذهبی قائمیه اصفهان

تاریخ تأسیس: ۱۳۸۵ شماره ثبت : ۲۳۷۳ شناسه ملی : ۱۰۸۶۰۱۵۲۰۲۶

وب سایت: www.ghaemiyeh.com ایمیل: Info@ghaemiyeh.com فروشگاه اینترنتی: www.eslamshop.com

تلفن ۲۵-۲۳۵۷۰۲۳- (۰۳۱۱) فکس ۲۳۵۷۰۲۲ (۰۳۱۱) دفتر تهران ۸۸۳۱۸۷۲۲ (۰۲۱) بازرگانی و فروش ۰۹۱۳۲۰۰۰۱۰۹ امور کاربران ۲۳۳۳۰۴۵(۰۳۱۱)

نکته قابل توجه اینکه بودجه این مرکز؛ مردمی ، غیر دولتی و غیر انتفاعی با همت عده ای خیر اندیش اداره و تامین گردیده و لی جوابگوی حجم رو به رشد و وسیع فعالیت مذهبی و علمی حاضر و طرح های توسعه ای فرهنگی نیست، از اینرو این مرکز به فضل و کرم صاحب اصلی این خانه (قائمیه) امید داشته و امیدواریم حضرت بقیه الله الاعظم عجل الله تعالی فرجه الشریف توفیق روزافزونی را شامل همگان بنماید تا در صورت امکان در این امر مهم ما را یاری نمایندانشاالله.

شماره حساب ۶۲۱۰۶۰۹۵۳ ، شماره کارت :۶۲۷۳-۵۳۳۱-۳۰۴۵-۱۹۷۳و شماره حساب شبا : IR۹۰-۰۱۸۰-۰۰۰۰-۰۰۰۰-۰۶۲۱-۰۶۰۹-۵۳به نام مرکز تحقیقات رایانه ای قائمیه اصفهان نزد بانک تجارت شعبه اصفهان – خیابان مسجد سید

ارزش کار فکری و عقیدتی

الاحتجاج – به سندش، از امام حسین علیه السلام -: هر کس عهده دار یتیمی از ما شود که محنتِ غیبت ما، او را از ما جدا کرده است و از علوم ما که به دستش رسیده، به او سهمی دهد تا ارشاد و هدایتش کند، خداوند به او می‌فرماید: «ای بنده بزرگوار شریک کننده برادرش! من در کَرَم کردن، از تو سزاوارترم. فرشتگان من! برای او در بهشت، به عدد هر حرفی که یاد داده است، هزار هزار، کاخ قرار دهید و از دیگر نعمت‌ها، آنچه را که لایق اوست، به آنها ضمیمه کنید».

التفسیر المنسوب إلی الإمام العسکری علیه السلام: امام حسین علیه السلام به مردی فرمود: «کدام یک را دوست‌تر می‌داری: مردی اراده کشتن بینوایی ضعیف را دارد و تو او را از دستش می‌رَهانی، یا مردی ناصبی اراده گمراه کردن مؤمنی بینوا و ضعیف از پیروان ما را دارد، امّا تو دریچه‌ای [از علم] را بر او می‌گشایی که آن بینوا، خود را بِدان، نگاه می‌دارد و با حجّت‌های خدای متعال، خصم خویش را ساکت می‌سازد و او را می‌شکند؟».

[سپس] فرمود: «حتماً رهاندن این مؤمن بینوا از دست آن ناصبی. بی‌گمان، خدای متعال می‌فرماید: «و هر که او را زنده کند، گویی همه مردم را زنده کرده است»؛ یعنی هر که او را زنده کند و از کفر به ایمان، ارشاد کند، گویی همه مردم را زنده کرده است، پیش از آن که آنان را با شمشیرهای تیز بکشد».

مسند زید: امام حسین علیه السلام فرمود: «هر کس انسانی را از گمراهی به معرفت حق، فرا بخواند و او اجابت کند، اجری مانند آزاد کردن بنده دارد».

مرکز تحقیقات رایانه ای
قائمیه
اصفهان
WWW
برای داشتن کتابخانه های تخصصی
دیگر به سایت این مرکز به نشـــانی
www.Ghaemiyeh.com
www.Ghaemiyeh.net
www.Ghaemiyeh.org
www.Ghaemiyeh.ir
مراجعه و برای سفارش با ما تماس بگیرید.
۰۹۱۳ ۲۰۰۰ ۱۰۹